

دهلیم: نازانم له کوټوه دهست پي بکهه!.. با له پيشدا
 نهوهم وتووي، من که هم نهقله دهگيرمهوه کوټخای هم
 گوندهم، تهمه نم له په نجا سال تپهريوه و بهرهو شهست
 سالان دهچم، دهيجا خو خوا نهخواستنه، به ريشي
 سپييهوه دروتان بو ناکهه... مه رج بي به مه رجی پياوان
 دروم به زماندا نهيهت. ئيوه پرسياي سوي عهزيتان کرد
 و منيش باسي نهوتان بو دهکهه.

نهوا دهلیم: نهو روزهی ژنه قهره جيکی رهش نهسمهري
 رهزاسووکي خوين شيريني بهژن و بالا دهستهی فالگر
 هاته گونده که مان و وهکو کوره جه حيله يه کی دهنگ خوشی
 له خويایی. دهنگی لي هه لبري و هه تا هيتز و توانای بوو
 تبي چريکاند: «فالگر فאלان دهگرمهوه، سهريوردان
 دهخوينمهوه، سهرگوره شتان دهگيرمهوه، چاره نووسان
 پيشبين دهکهه».

له گهل گۆ و زايه لهی دهنگی ژنه، بهر مزگهوت و نيو
 گوندي شله قاند، زوري پي نهچوو چاوم بهسوي عهزيزي
 ميرهمالی به سالآچوي پياو ماقوولي گونده که مان کهوت
 که چۆن به راکردن و هه له داوان خوي گه يانده بهردهستي
 ژنه قهره ج و نووزاندي و لالاوه: «کچي خاتون وهره تو
 بي و تو جوانيت، تو دين و ئيمان، تو بي و تو خواکهت
 و تو مه رگی تازيز و خوشه ويستت، له بهري دهست و نيو
 چوانم پروانه. جوان نهو خهت و مه تهی بخوينه وه. جوان
 سهريورده و چاره نووسم ليک بدهوه و بزانه
 بهرده نووسه که ده دۆزمه وه؟ نهو بهرده نووسه ی بيست سی
 سال له وه پيش ژنه قهره جيکی زانا پتي وتم ده بي به
 شوينيدا بگه ريم و دهستبه ردار نهيم، تاكو دهيدۆزمه وه»

بهرده نووس

حوسين شيريه کی
 (بوکان)

وہللا له گہلکو سۆی عەزیزم ئاوا شیت و شەیدا و بێ قەراریبێنی، بۆم دەرکەوت چما قسەمی ئەم ژنە جوانکەییە بۆ ھەموو کەس لاف و گاف و شات و شووت بێ، بۆ ئەم سۆی عەزیزە کەلامی کتیبی پیرۆزە، بەلام کارەساتیک بۆ ئەم پیرەمیردە میرەمالەمی گوندەکەمان دەخولقیین و دوو چاری رووداویکی ئەفسووناوی دەکات کە گشت ژیانە دەکاتە تەختەمی سەر ئاوا و کارەسات و ھۆکارەکی نە لە مێرۆداو نە لە سبەیدا و نە دواتریش بۆ کەس لیک نادریتەو.

ئەوا دەلیتم: ئەو رۆژە تا ئیوارێ ژنە قەرەجی بەبالا دەستەمی، بە رەنگ و روو ئەسمەری، بە خولق و خوو خۆین شیرینی رەزا سووک لەنیو مەبانی بەر مزگەوت و لە کووچە و کۆلاندای فالی گرتەو و نووشتەمی نووسی و سەرپووردانی گێراو و چارەنووسانی پیشبینین کرد و قول قول پوول و پارەمی لە قوونی خەلک دەرھیتنا و خنیە نیو باخەل و نیو سنگ و مەمکۆلانییەو، من دەلیتم مەمکۆلان و تۆ شتییک دەبیسێ، بەلام مەمکۆلان چ مەمکۆلانییک بوو، ئەو جووتە زەرەدە بەبەمی لە سیوی لوینانی ئامال زەردتر بوون و لە بنەتووی سەرەتای پاییز سپی و سفت و توند و تورتتر بوون و ئەو رۆژە کاری منیان کردبوو ئەو می لەملاو ئەولا، لەبەر مەیان و لە کووچە و کۆلاندایان وەشوین ژنە قەرەج کەوم یان لە شانی دانیشم و تکا و رچای لی بکەم ھەموو جارێ کە پوولیان تی داوی کەمیک یەخە و بەرۆکی زیاتر ئاوالە کات و جوانتر مەمکۆلانی بەر سەیران و سەیاختی چاوان بخات و جار و بارە چەند سەکەبەکی قەرە پوولم لە قوونی دەریبێتی.

دەلیتم: باوەکو سوور سوور دەمزانی ئەو سەرپووردە و چارەنووسەمی باسی لی دەکات ھەمووی فری و فیشال و جەفەنگیکی لەخۆراپی مایە پوچ و بێ بناغەییە کە لە زاری ژنە قەرەجیکی رەزا سووکی، خۆین شیرینی رەش ئەسمەری، بەژن و بالا دەستەمی بریک سووک و چرووک دیتە دەری، بەلام بە ھیچ زمانیک ئەو خەلکەم بۆ حالی نەدەکرا کە پوول و پارەمی خۆیان نەکەنە کوتە کاغەزیک بی بایەخ و نەبیاریتن بەسەر ژنە قەرەجدا، ئەووم بۆ نەدەکرا ھیچ، چونکە گێرۆدە و ئالوہای سنگ و بەرۆک و بەرگەردن و مەمکۆلانی ژنە قەرەج بووم و بەتەما بووم جارە و بارە بریک زیاترم بۆ وەدەرخوا و نیشانم بدات دەیجا ھاکا چاوم بە کەسیک دەکەوت کە لە دوورەو

بەرەو ژنە دەھات فالی پی بگریتەو. ژنەم حالی دەکرد و بەپەلە پەل بریک لە سەرپووردەمی بۆ ژنە دەگێراو تا قسەکانی لە راست بچیت و بۆ خۆشم لەلای شیرین بم.

ئەوا دەلیتم: لەلایەکی دیکەو جاروبارەش کە ژنە قەرەج لەبەری دەست و نیو چاوانی ئەم و ئەو خورد دەبوو و تەکو لەو خەت و مەتە خێچ و خوارەدا سەرەندەری نەھیتی ژیانان بکات و بۆیانی باس بکات ئەوئەندەمی بە سەر و دەست و چاوا و برۆ بە خەلکەکەم دەوت نەکەن، نەکەن، پوول و مالی خۆتان مەکەنە کۆش و باخەل و گیرفانی ئەم ژنە درۆزن و دەست و گوێ پرەو، بەلام چما بۆم حالی دەبوون و چما کەس بە قسەمی دەکردم؟!

ھەبھۆ، ھەبھۆ، من دەموت نیرە و خەلک دەیانوت دەیدۆشین، من چیم دەوت و خەلک چیان دەکرد بە فالگرتنەو و پوول وەشانکردنی ئەم ژنە. دیسانەکە ئەمانە ھەمووی لەلایەک و شیت و شەیدا بوونی سۆی عەزیزی پیری میرەمالی ئاخر شەری فلان فلان شۆدە لەلایەکی دیکە.

دەلیتم: نازانم بلیم چی! نەحەت لە شەیتان، ھەر ئەوئەندە دەدیت لەو لاوہ دەھات و نیو ساعەت لە بەرامبەر ژنە رادەوہستا، سەرنجی ژنە و ھەموو ئەو کەسانەمی دەدا کە دەھاتن و فال و تالەحەیان دەگرتەو، بگرە بتوانم بلیم بریکیش سەری لەم فری و فییل و درۆ دەلەسانە دەرھیتناو. تەنانت لەوہش ئاگادار ببوو کە ئەوا لە نیوان من و ژنە قەرەجی رەزا سووکی خۆین شیرینی بەژن و بالا دەستەمی رەش ئەسمەری بری سووک و چرووکدا کەینە و بەینەبەک ھەییە و سەبارەت بە مەشتەری شتیکی بۆ دەدرکینم و ئەویش ھەموو جارێ گەردن و سنگ و مەمکۆلانییم بە بەرچاودا دەخشینێ و سەمایەک بە مەمکۆلانی دەکات و بری جار سەکەبەک دووانیشم لە قوونی دەردینێ.

دەلیتم: با وەکو دەبایە زۆر پیرانە و ژیرانە ھەموو ئەم گالتە و گەپ و گەپچارە لەلای بەزمە ساتیک بی و بیرابەر کلکی خۆی بە تەپکە و تەلەوہ نەدات، کەچی لەگەل کو بریک دەوروبەری ژنە چۆل دەبوو، سۆی عەزیزی بە سالاجووی خەرەفاوی پیری ئاخر شەری فلان فلان شۆدە، زۆر شیت و شوورانە دەھاتە پیشی. ئەسکیناسیکی شینی شەقی دەنایە مەشتی ژنە قەرەجەو

و دیسانه که وهک هه تیوی باوک مردوو دهستی دهکرد به تکا و رهجا و لالانهوه و پارانهوه: «کچی خانم تو بیت و توئه و جوانییست، تو بیت و توگیانی تازیز و خوشه ویستت، تو بیت و تو خوا و پیغه مبه و دین و ئیمان، جوان له نیو چوانم پروانه و له خهت و مه تی بهری دهستم خورد بهوه و شتیکم لی روون کهوه، توغا بزانه ئه و بهرده نووسه ده دۆزمهوه که بیست سی سال له مه و بهر ژنه قهره جیکی زانا پیمی وت ده بی به شوینیدا بگه پیم و ماندوو نه بم و سارد نه بهمه وه چونکه له نیو چوانم نووسراوه ده دۆزمهوه و بو خۆم و ههوت پشتم و تر و ته ویله م پیتی خه نی ده بین. خاتون وهره و توگیانی خۆت و گیانی تازیز و خوشه ویستت بزانه ده توانی جی و شوینی ئه م بهرده نووسه م به گویدا بچرپینی، تا له مه زیاتر وهیلان و سه رگهردان نه بم».

ده لیم: ئای چ پیکه نینیک گرتبوومی و چ به زمه ساتیک له نیو دل و دهرومندا ساز ببوو! کوره ناخر پیری خه ره فاوی ناخر شه ری فلان شوده، دایکت چاک باوکت چاک چما ئه م ژنه قهره جه رهش ئه سمه ره خوین شیرینه سووک و چرووکه بزانی خه زینه و گهنج و ژیر خاکی و بهرده نووس له کویدا به بوچی بو خۆی نایدۆزیتنه وه و خۆی له م سووک و چرووکی و سهر و سوالکهری وه ده رکا و ده رک کردنه رزگار ناکات، که ئه وه تانی سه عاتی سی چوار جار بو سک به کی قهره پوول سنگ و مه مکۆلانی به بهر چاودا ده گپری و سه مایان پین دهکات، بوچی به توئی ده لی تا کو ههوت پشتت و تر و ته ویله ت پیتی خه نی بن؟!

ده لیم: هاکا سوئی عه زیز ئاوا شیت و شوورانه ده پاراوه و ده لالاوه و داوای یارمه تی و رینوتینی له ژنه قهره ج ده کرد، هینده م قین و رق هه ستا بو له وانه یه بلیم شیری زولفه قاریش نه یه ده توانی دلۆبه خوینیک له له شم داچۆرینتی و هاکا به مۆره و خیسسه و چاو و برۆ هه لته کاندن نه متوانی پیری خه ره فاوی ناخر شه ری حالی که م، له داخانا دراویکی ره شی ئاسنینی بی بایه خی دیکه م له بهر چاوی سوئی عه زیز هاویشته کوئی ژنه وه و داوام لی کرد مه مکۆلانی ته واو له مه مکبه ند ده رپینی و جاریکی دیکه ش به بهر چاواندا سه مایه کیان پین بکات، زیاتریش مه به ستم ئه وه بوو کابرای به سالاجووی ناخر شه ری به چاوی خۆی ئه م به زمه سات و کهین و بهینه ی

نیوان ئیمه ببینی و بوئی ده رکه وی که ئه م فالگره گه ریده یه قهره جیکی سووک و چرووک زیاتر نییه و که شف و کهراماتی نییه و ناتوانی جی و شوینی خه زینه و بهرده نووس بوئه و ئاشکرا کات.

ده لیم: باو دکو ژنه قهره جی رهش ئه سمه ری به ژن و بالاده سته ی خوین شیرینی رهزا سووکی گه ریده بو تاقه قهره پوولیکی بی بایه خ سنگ و مه مکۆلانی له هه موو که ره تی زیاتر و دلاواتر بوئم ئاواله کرد و له هه موو که ره تی زیاتر به بهر چاوه چنوک و برسییه کان و به بهرده وام لیوه ئاوه تی زاوه کاندما سه مای پین کردن و وه ئامان له رزانه ی خست و ته نانه ت ده سته مو بوونی خۆی بوئم ده رپری، به لام سوئی عه زیزی میره مالی خه ره فاوی پیری ناخر شه ری فلان فلان شوده هه ره له جیهانی خه ون و خه یاله کانی خویدا بوو و له وه خه ره فاوتر بوو سه رهنده ری راستی کاری من و خۆی و ژنه بکات و هه ره ولامی پرسیاره که ی خۆی ده ویست.

ده لیم: ژنه قهره جی گورگی باران دیده ش نه یکرده نامه ردی و دوو سی جار ئه سکیناسه که ی پین زیاد کرد و له پاشان زۆر ئاسایی ده سته ی به ره وه ته پۆلکه تووره که رپیشه که ی شانی گونده که ی خویمان راداشت و وتی: «ئهی پیری میره مالی جیهان دیده ی فره زان، من که س نیم و هیچ نیم و هیچ نازانم، به لام به م دم و زاره وه له لایان سو مای گلینان و بینای چاوانه وه پیت راده گه یه نم: تو هه لیزاردراوی بوئه وه ی به پله و پایه ی بالابگه ی و مال و سامانی بی نه ندازه ت ده س که وی، ده سا ده بی هه موو شه وان له پاش مال خه وتنان له هۆو ته پکه تووره که رپیشه دا پیاسه بکه ی و لاق به عه رزیدا بکوئی و هه ست راگری، هه ره کویت پین بو شایی و ره هه نده و ره هۆله بوو بی کو لیه وه و خاترجه م به، به مه به سته ی خۆت ده گه ی و خه زینه و بهرده نووسی خۆت ده دۆزیه وه و خۆت و مال و مندال و نه وه و نه تیجه و ته نانه ت ههوت پشت پیتی خه نی ده بن. جا پیام ده وی ناهومید و ماندوو نه بی، بابزانین چۆن به مرادان ناگات...».

منیش ده لیم: جا پیام ده وی له وی بایه و سوئی عه زیزی دیبایه که چۆن وه کو شیت و شووران، به هه له داوان و راکردن به ره وه ته پۆلکه تووره که رپیشه که رایکرد، هه تا بو دۆزینه وه ی خه زینه و بهرده نووسی شانس و به ختانی خۆی تاقه ساتیکیشی کات به فیرو نه دا بی.

ئهوا دهلتيم: نيشانم به و نيشانهی، هاكا پيری خه ره فاوی ناخر شه رايکرد و ته ماشام کرد كهس به ده و روبه ری ژنه قه ره جی به ژن و بالا دهستهی، به رهنگ و روو ئه سمه ری، به خولك و خوو ره زا سووك و خوین شربنی بری سه لیتته وه نه ماوه و له كۆلانه تنه گه به ره چۆل و هۆله كهی ماله خو مانداين، زۆر به دل ئاوايیه وه ئه سكيناسیكي شینی شه قم پچ نيشان دا و پیموت: «هۆ كپزه قه ره جی به ژن و بالا و بالا دهستهی خوین شربنی رهش ئه سمه ری ره زا سووك، كپزی و هره و له بهر جوانی و كولم و لیوان و گهردن و مه مكۆلانت مرم، ساله و هختیكه ژن مردووم و بیوه میتدم ئا ئه م دهركه زه لامه ماله خوته، خانم و خاتوون به و له گه لمددا و هره با برۆینه ژووره وه و ئه مشه و میوانی ئه م ئه وینداره برینداره ی خوژت به، مه رجم به و مه رجیه ی له گوشت و پلاوت گرم و به پوول هه لته كیشم. پیشت خو ش بوو كفته و شورباویکی چهور سازده كهین، شورباوه كهی هه ل ده قورپنین و كفته كهی لیک راده كیشین! مه رجمان به و مه رجیه ی تا رۆژی روون له بری هه ر گورز و گه لایه کی شینی شه ق شاباشی سمت و ساتان و گه ل و گوانان و سنگ و مه مكۆلانت كه م.»

ئهوا دهلتيم: ئای مه خابن جا چ فایده و كه لك و قازانجی، خو سووی عه زیز تاقه ئاوپتیکی نه داوه هه تا چاوی پچ بكه وئ و بوی دهركه وئ چۆن ژنه فالگری گه ریده ی سه لیتته له خو شئ هه گه لا شینانه لیکاو له ده م و زاویه وه شور بووه وه هه ر گرشه و ورشه ی چاوانی دههات و به له نجیه كۆتر و به رهوتی كهوی خو ی له دهستم راپسكاند و به راكردن و هه له داوان خو ی كرد به چه ساره كه مدا و به وه نده ی یهك و دوو خو ی گه یانده دیوه خان و خه ریكي سه ماوه ر هه لكردن و سازكردنی داموده زگای شیبو و به زمی شه وئ بوو.

دهلتيم: كه رینوینی ژنه قه ره جم كرد تا چی بكا و چی نه كا و جی و شوینی هه موو شتیكم بو دیاری كرد بو خو م گه رامه وه مه یانی بهر مزگه وتی نیو دی و له گه ل پیاواندا وه كو رۆژان كرده جه فه نگ و قسه و باس و پاش سه عاتیك و له دوا ی ئه وه ی نوژی شیبوانم له گه ل دهر و دراوسی و مه لا و سو فیدا به جه معاههت ئه دا كرد، زۆر ئاسایی و وه كو هه موو رۆژیکی ديكه به ره و مال بوومه وه. دیسان دهلتيم نیشانمان به و نیشانهی ئه و شه وه تا

رۆژی روون خه و له چاوم نه گه راوه و هه تا توانیم سمت و ساتانی ژنه قه ره جم هه لگلو فی و مه مكۆلانییم هه لگوشی و لیو و كولمان و بهر گه ردنییم راموسی و پینج شهش چه لانم به نیو گه لی سه لیتته ی گه ریده دا كرد و ده مه و به یانی زۆر زوو له پاش ئه وه ی تاقه دوو گه لای شینم دایه دهستی، تا پشت ئاواپی به ریم كرد و رپگه ی ئاواپی ژوورووم پچ نيشان دا و بو خو م به ئه سته غفوره لالا، ئه سته غفوره لالا رووم كرده وه حه وز و ئاوی بهر مزگه وت و خو م له ئا و هه لكیشا و غوسلی ناپاكیم له خو م دهر كرد، هه تاكو نوژی به یانییم قه زا نه بی و له پاش ئه م گشته به زم و ره زمه به ره و مال بوومه وه تاكو سه رخه ویک بشكینم.

دهلتيم: ئه و رۆژی ژنه فالگری گه ریده ی سووك و چرووكی سه لیتته هاته گونده كه مان و وه كو كوره جه حیله یه کی دهنگ خو شئ له خو یایی، دهنگی لی هه لبری و تیی چریكاند: «ئای فالگرم، فالان ده گرمه وه، سه ربووردان ده خوینمه وه، سه رگوره شتان ده گپرمه وه، چاره نووسان پیشینین ده كه م.»

چما ئه م قسه له بو هه موو كهس فر و فیشال و درۆ و ده له سان و گه پجار بوو، به لام بو سووی عه زیزی به سالآچووی میره مالی هه ناسه ساردی چاره رهش كه لیمه ی كتیبی پیروژ و وته ی زانایان و فره زانان بوو و سووی عه زیزی پیری ناخر شه ری فلان فلان شوده هینده شیت و شوورانه به بی قه رار پوول و پاره ی كرده كو شئ سه لیتته ی گه ریده وه و تكا و ره جای لیكرد ته له حه ی له بو بگریته وه، چما كهس بو ی نه چوو و نه یزانی ئه م وته یه چی به و كابرایه ده كا؟ من سوور سوور وه كو رۆژی روون لام ئاشكرا بوو ئه م كابرا خه ره فاوه له خو شئ ئه م قسانه چی به سه ر خو ی دپنئ..

ئهوا من دهلتيم: سی شه و دواتر، له نیوه ی شه ویدا، یان بگره بتوانم بلیم شتیك بهر له تاریك و روونی به یانیدا سووی عه زیز یهك به خو ی نه راندی و له نیو گریان و گابۆر و پارانه وه دا، زاویه له ی شین و گابۆره كه ی به جارئ گونده كه ی وهك گو میتیکی بو مبای ئه تو می تی بها ویتی، شله ژاند و شله قاند و له هه موو مالا نه وه گو تیان له دهنگی بوو:

«ئهی داد، ئهی بی داد، تو عغا دا وهرن خزمینه، برادرینه، ئای له من، ئای له من، ئای له منی رهنج به بادی، رهنج به خه ساری، پیری پشت شكاوی لی

قه و ماوا! توغا خزمينه و برادرينه بگه نه هانام. قهت بووه له ماله خوٽدا، له نيو جي و باني خهوٽدا، مار به كورتهوه بدات و كورپ مارانگازت له بهرچاوي خوٽ، بهژن و بالاي جواني سارد بيتهوه و چيت له دهست نه يه. دا توغا برادرينه، خزمينه بگه نه هانام و يارمه تيم بدن توغا نيوه بلين چي بگه م و چ كه ردهن بم؟...»

من ده ليم: به لام نهوه هه ر من بووم كه سوور سوور ده مزاني نهوه پيري ئاخر شهري خه ره فاوي فلان فلان شوده ده يلتي و نه م قسه يه ي بؤ خه لكي گونده كه ي ده گي پي ته وه. و انييه و هه مووي درؤ و ده له سه يه و نه وه گه نجه بالا به رزه جوانچا كه قاره مانه به هه ر درديك چوويٽ و له هه ر كويته ك گياني پاكي له كووله كه ي رؤحي ده رچوويٽ له مالي خوٽياندا نه بووه و قسه كه و انييه ..

ديسانه كهش ده ليم: هاكا سي چوار شهو له دوای مه رگي يه كه م كورپ سووي عه زيزي ميره مالي به سالوچووي چاره ره شي هه ناسه سارد، هه ميسان له نيوه شه ودا يان شتيك به ر له تاريخ و رووني به ره به ياندا زا به له ي دهنگي پيري خه ره فاوي ئاخر شه ر بؤ له جار داني مه رگي دووه م كورپ خووي به رز بؤوه، هه ر له و كاته دا كه سووي عه زيز به يت و هه يران و بالوره ي تي كه له ده كرد و نه يده زاني چؤن و به چ زمانتيك به سه ر كوره تازيز و خو شه ويست و جوانه مه رگه كه يدا هه لبلتي و هه موو خه لكي گونده كهش وي پراي نه و شين و گابؤر و قور پيوانيان بو، سوور سوور وه كو رؤزي روون ده مزاني نه م قسه و انييه و كورپ سووي عه زيز به هه ر درديك چوويٽ لاديواري به سه ردا نه رووخواه و به م درده نه چووه.

ده ليم: ده بين تاواني ژنه قه ره جيكي ره ش نه سمه ري به ژن و بالا دهسته ي خوئين شيريني ره زا سووك بي كه وه كو فالگريكي گه ريده ده كه ويته جه وله و شار به شار و گوند به گوند فالان ده گريته وه و سه ربووردان ده گريته وه و چاره نووسان پيش بينين ده كا و خوليا و خه وني ره نگاو رنگ له دل و ده رووني زؤر كه ساندا پييك ديتني و ده بيان و سه دان زه لام ي وه كو سووي عه زيزي به سالوچووي ميره مالي پياو ما قوولتي گونده كه ي ني مه شيت و شه يداي دؤزبنه وه ي به رده نووسنيك ده كات كه به خه يال بايه خ و پوول و پاره ي فرؤشه كه ي خووي و مال و مندال و ته نانه ت پشتا و پشتي خه ني ده كات و له بؤ

به دي به يناني نه م خه ون و خوليا به ناوا به سه ر خووي ديتني و ده بيته سووي عه زيزي پيري خه ره فاوي ئاخر شه ري فلان فلان شوده و ته نانه ت له پاش نه وه ي دوو كورپ لاوي ليها تووي، خووي و ته ني: (مه ل و مه لايكه و قاره مان) به گولله وه ده ني، ديسانيش و هه ميسان له پاش مه رگي دووه م كورپ ده سه بر دار نابي و جارتيكي دي كه ش له نيوه شه ودا يان شتيك به ر له تاريخ و رووني به ره به ياندا خووي ده گه يه نيته پشت بليندگوي مزگه وت و ناوا له بانگ و سه لا ده دا:

«نه ي داد، نه ي داد، نه ي بيداد، هه ي وه ي له مني پيري لي قه و ماوي هه ناسه ساردي چاره ره ش، چؤن بوومه پيري ئاخر شه ري بكوزي سي كورانم و چؤن نه يامه ت و نه هات و قور ت و كه ند و كو سپان ده ركيان پي گرتووم و كاره سات له پشت كاره سات و نه هات و نه يامه ت و قور ت له پاش نه هات و نه يامه ت و قور تان به سه رمدا ده بارن، نه ري توغا خزمينه، برادرينه پيم بلين چي بگه م له سه ر نه م داري دونيا به ؟ قه ت بووه له پاش مه رگي دوو مه ل و دوو مه لايكه و دوو قاره مانم. شه وي له نيوه شه ودا ستيه م كورم له ناكاو خو بكا به ما ليدا و من له تاريخاندا و ابرانم نه مه خراپكاره و له بؤ خراپه هاتووه، ده يجا هه لكي شمه خه نجه ريكي ده باني كه ده مه كه ي جه وه هري لي ده بارئ و له چاو چووقا نيكا دل و ده رووني شه قار شه قار كه م و هيچ تا قه ئا هيكي بؤ هه ل نه كي شري.

هه ي داد، هه ي داد، هه ي بيداد، وه ي له مني پيري پشت شكواي ئاخر شه ري لي قه و ماوا... سي مه ل و سي مه لايكه و سي قاره مانم رؤ. قه ت بووه سي كورانم له به رچاوم له خو تندا بگه وزين و له شيان سارد بيته وه و نه توانم تا قه كه لام يكيان له گه لدا بدويم و هه ر له به ر چاوي خو م له باوشي خو مدا گيانيان ده رچي. نه ي داد، نه ي داد، نه ي بيداد، وه ي له مني ره نج به خه ساري پيري په كه وه ته ي ئاخر شه ري لي قه و ماوا... وه ي، وه ي وه ي...»

نه وا ده ليم: خه تي خوار هه ر له ژير سه ري گاي پيردايه، خو من نه وه م نه وتووه، قسه ي نه مرؤ و دويتني و پارو پيراريش نييه و زؤر له قه دي مه نه مه يان وتووه، ئاخه چما سووي عه زيزي ميره مالي به سالوچووي پياو ما قوولتي نه م گونده به سه ري پيري له وني لي گؤرابو و بسووه پيرتيكي خه ره فاوي ئاخر شه ري هه ناسه ساردي چاره ره ش،

دهيجا خو ئهه هموو كه بخودا و ريش سپى و پياو ماقوولى ئهه گونده شيت نه ببون و عه قليا نه گورابوو و ريشيان له ناشى سپى نه كردبوو، ئهه بۆچى له پاش ئهوهى دوو كوره لاوى كاكوئل زيرينى بهه چهشنه و لهسهه هيج و پوچ و به چهشنىكى جىي گومان تيدا چون، ئهه له بهرچى كه بخودا به پياو ماقوولى ريش سپى ئهه گونده نه چوو به خهه سۆى عهزىز بگرئ و پىي بلئ: «كوره باهم سۆى عهزىز، خو وا نابئ، ئهه گه نجه به بئ تاوانه بۆ دهئىي به گوللهوه؟ ئهه سۆى عهزىز بۆچى به شوئن پر و پوچ و نهيده و نه شنهفته كه وتوى و ئهه تفلانه بۆچى بهك بهدواى بهكدا دهكه به قوچى قوربان؟ بهكام گوناھ و بهكام سهزاو و بهكام تاوان؟ كوره مال كاول عه قلدارى گوندهكه دهزانن وهكو تو دهئىي وا نيهه و ئهه تفله مهه و مهلايكانه بهكيان وهژير ديوار نهكهوتوه و ئهوهى ديكه شيان مارانگاز بووبئ...»

دهئيم: جا كه ئهه مهيان به سۆى عهزىز نهوتوه، ئهه له بهرچى لانى كهه ئهه تاقه كورهش كه مابوو، كهس ئامۆزگارى نهكرد و لهو مهترسييهى چاوهروانى بوو ئاگادارى نهكردوه؟ ئهه بۆچى و له بهرچى؟ رهنگه له بهر ئهوه بئ كه ئهوه تا دنيا دنيايه ههركهس دزى گاي خو به تى و كهس له خهه مى كهسدا نيهه، ئهه كهس لهم ئاوه دانيهه دا نه بووه كه پيشبيني ئهه نه يامه تيانهه كردبئ؟

دهئيم: پياو نازانى بلئ چى! بئت و بچى و به سۆى عهزىزى پيرى بهككهوتههه خهه رفاوى ئاخىر شهه بلئ ئهه كبرا نهئىي و راستى مهه رگى ئهه تفلانه چۆن بوو؟ بۆ خوئ هيج، زۆربهه پياوانى خيئل و عه شيرت و گوندهكه به گژندا دئىن و تف و نه حلهتت دهكهه و بهسهنگى سيات هه ل دئىن، بهلام خو منيش وهكو ئهه چهند ئه قلدارهه نيو گوندهكه هه رگيز وتهه سۆى عهزىز وهكو خوئ دهئى نه سهلماندوهه و باوهكو كاره ساتهكه دل و دهروونى ريشال ريشال كردوه، بهلام واى بۆ دهچم، سۆى عهزىز بۆ دۆزىنه وهه ئهه بهردهنووسه ههه شهوئ بهكئ لهم تفلانهه له گه ل خويدا بردووبئ.

وا من دهئيم: رهنگه گۆره كوئىكى دۆزىبىته وهه هه لىانكوئىي و لهوه دا بهكهه كورى مار گه زىبىتهه و رهنگه رههۆله و ئهه شهكهوتىكى دۆزىبىته وهه و

هه لىكوئىي و لايهكى بهسهه دووهه كورپدا پروخا بئ، رهنگه له نيو گۆر و رههۆله و ئهه شهكهوتىكى بهردىك، كووپه بهك، شتىكى دۆزىبىته وهه و لهوه دا، لهسهه ئهه شته له گه ل سىيهه كورپدا لئى بووبىته شهه و چه قۆبهكى بهزگيدا كردبئ، يان نا، سىيهه كورپ لهسهه مهه رگى براكانى له گه ل سۆى عهزىز دا به سىيهه و ئهه وئيش چه قۆبهكى بهزگيدا كردبئ، دهئىن: نا ههه له نوو كه وه بهكهه كورپ رىنگهه له گه ل سۆى عهزىز بۆ ئهه گه ران و دۆزىنه وهه به دانه گرتوهه و ئهه وئيش له داخانا دهه مانداوى كردوه، دهئىن: ئهه سهه دهه رانه دهه رگا و لاديواره پروخوا وهه سۆى عهزىز دهئى بهسهه دووهه كورپدا پروخوا وه، ناتوانئ بىتهه هۆى كوشتن و له نيو بردنى گه نجهك و سۆى عهزىز به ههه هۆبهك و لهسهه ههه رچى بئ بۆ خوئ بهردهه پوتىكى بهسهه ريدا داوه و كوشتوويه و دوايه سهه دهه رانه و لاديوارهكهه بهسهه ردا پروخاندوه.

وتويانه سىيهه كورپ له پشته وهه زامار بووه، بهكهه زهبرى له پشته وهه را خواردوهه و ئهه زامهه پشته وهه قوول و كارى بووه و ئهه گينا زامهكانى قهه برغه و سهه ر زگ و سنگى شتىكى وا نه بوون.

له بهئىي خو ماندا بئ شتىكى ديكهه دهئىن. دهئىن سۆى عهزىز بۆ به ديهئىنانى مه به سىيهه كورپهكانى بهك لهدواى بهك بهرپئ پشت گوند و نيو شاخ و چيايه دهكرد و ههه ر سىيكيان له پىناوى به ديهئىنانى ئهه مه بهسته نهئىيهه سۆى عهزىزدا گيانى پاكيان له دهه ست داوه!

دهئيم: نازانم بلئ چى؟ رهنگه ئهه قسانه ههه هه مووى راست بن و ههه كامهه بهسهه كه سىيك هاتبىتن! رهنگه ههه ر ههه چى وا نه بن و شتى وا نه بووبئ و نه قهه وما بئ و هه مووى فر و فيشال و قسهه خه ل ك بن.

بهلام له پاش هه مووى ئهه مانه قهه بووه قسهه ژنه قهه ر هه جىكى رهه ئه سهه رى بهژن و بالا دهستهه خوئىن شيرينى رهه زه سووكى گه رپده و سه لئيهه وا بكات كه سۆى عهزىزى به ساللا چوى ميره مالى پياو ماقوول بكاته پيرىكى بهككهوتوى خهه رفاوى ئاخىر شهه رى فلان فلان شوهه كه كهه نه زانئ چۆن و له بهرچى سئ كورپ خوئ به گولله وهه نابئ!!